

Kniha Daniel – číslo šesť

Jojakim

Jeff Pippenger

2023-12-01

Knihy Daniel a Zjavenie sú tou istou knihou v tom istom zmysle, v akom je Biblia jednou knihou, pozostávajúcou zo Starého zákona a Nového zákona.

„Dejiny života, smrti a vzkriesenia Ježiša ako Syna Božieho nemožno úplne doložiť bez svedectva obsiahnutého v Starej zmluve. Kristus je zjavený v Starej zmluve rovnako jasne ako v Novej. Jedna svedčí o Spasiteľovi, ktorý mal prísť, zatiaľ čo druhá svedčí o Spasiteľovi, ktorý prišiel spôsobom predpovedaným prorokmi. Aby bolo možné oceniť plán vykúpenia, Písmo Starej zmluvy musí byť dôkladne pochopené. Je to oslávené svetlo z prorockej minulosti, ktoré prináša život Krista a učenie Novej zmluvy v jasnosti a kráse. Zázraky Ježiša sú dôkazom jeho božstva; no najsilnejšie dôkazy, že je Vykupiteľom sveta, sa nachádzajú v proroctvách Starej zmluvy porovnaných s dejinami Novej. Ježiš povedal Židom: „Skúmajte Písma, lebo sa domnievate, že v nich máte večný život, a práve ony svedčia o mne.“ V tom čase neexistovalo nijaké iné Písmo okrem Písma Starej zmluvy; preto je Spasiteľov príkaz zrejmý.“ Spirit of Prophecy, zväzok 3, 211.

Najsilnejším dôkazom toho, kto a čo je Kristus, je porovnanie proroctiev Starého zákona s naplnením týchto proroctiev v dejinách Nového zákona. Tak je to aj so vzťahom medzi knihami Daniel a Zjavenie.

„V Zjavení sa stretávajú a uzatvárajú všetky knihy Biblie. Tu je doplnenie knihy Daniel. Jedna je proroctvom, druhá zjavením.“ Skutky apoštolov, 585.

Slovo „doplnenie“ znamená priviesť k dokonalosti. Naplnenie proroctiev Starého zákona bolo „najsilnejším“ „dôkazom“ Kristovho „božstva“. Najsilnejším dôkazom božského pôvodu proroctiev v knihe Daniel je naplnenie týchto proroctiev tak, ako je predstavené v knihe Zjavenie. Proroctvá v Danielovi pokračujú v knihe Zjavenie a sú privedené k dokonalosti v posledných dňoch, keď je Zjavenie Ježiša Krista odpečatené.

„Zjavenie je zapečatená kniha, ale je aj otvorená kniha. Zaznamenáva podivuhodné udalosti, ktoré sa majú odohrať v posledných dňoch dejín tejto zeme. Učenia tejto knihy sú jednoznačné, nie mystické a nezrozumiteľné. V nej sa nadväzuje na tú istú líniu proroctva ako v Danielovi. Niektoré proroctvá Boh zopakoval, čím ukázal, že im treba venovať dôležitosť. Pán neopakuje veci, ktoré nemajú veľký význam.“ Manuscript Releases, zväzok 9, 8.

V treťom roku kraľovania Jójákíma, judského kráľa, prišiel Nebukadnesar, babylonský kráľ, k Jeruzalemu a obľahol ho. Daniel 1:1.

Prvý verš knihy Daniel obsahuje, ak je správne posudzovaný, množstvo prorockých informácií. Svoje uvažovanie začneme Jehojakímom.

Jójákim bol prvým z posledných troch judských kráľov. Ako taký predstavuje posolstvo prvého anjela. Jeho syn Jójachin, ktorý bol známy aj ako Jechoniáš alebo Koniáš, predstavoval posolstvo druhého anjela. Po Jójachinovi nasledoval Cidkiáš, posledný z troch záverečných judských kráľov. Cidkiáš predstavuje posolstvo tretieho anjela. Existuje niekoľko prorockých svedectiev, ktoré potvrdzujú, že Jójákim je symbolom posolstva prvého anjela. Je dôležité porozumieť týmto dôkazom, lebo to určuje, že prvý verš prvej kapitoly Daniela označuje posolstvo prvého anjela, a táto skutočnosť je oporným bodom, ktorý umožňuje chápať prvú kapitolu ako posolstvo prvého anjela zo štrnástej kapitoly Zjavenia. Začneme v Druhej knihe kroník.

A tých, ktorí unikli meču, odviedol do Babylona; a boli služobníkmi jemu i jeho synom až do panovania perzského kráľovstva, aby sa splnilo slovo Hospodinovo z úst Jeremiáša, dokiaľ si krajina neužila svoje soboty; po celý čas, kým ležala spustošená, zachovávala sobotu, aby sa naplnilo sedemdesiat rokov. 2 Kroník 36:20, 21.

Sedemdesiatročné zajatie v Babylone bolo preto, aby si krajina mohla užívať sabaty, ktoré neboli zachovávané v súlade s Levitikus 25. Sedemdesiat rokov sabatov predstavuje štyristo deväťdesiat rokov, počas ktorých staroveký Izrael zanedbával nariadenie Levitikus 25. Štyristo deväťdesiat rokov vzbury predchádzalo sedemdesiatim rokom zajatia. Na konci štyristo deväťdesiatich rokov budú traja králi podrobení Nabuchodonozorovi.

Na konci sedemdesiatich rokov zajatia Pán vzbudil Kýra, ktorý bol prvým z troch kráľov, čo vydali nariadenie, že Izrael sa môže vrátiť a znovu vybudovať Jeruzalem. Artaxerxes bol tretím z týchto troch kráľov a vydal tretie nariadenie v roku 457 pred Kr. Tretie nariadenie začalo dvetisícristo rokov z ôsmej kapitoly Daniela, verša štrnásteho. V roku 1798 sa skončil prvý koniec rozhorčenia, kniha Daniel bola odpečatená a prišiel prvý z troch anjelov. Tretí anjel prišiel 22. októbra 1844.

Traja poslední králi Júdu sa všetci stretli s Nabuchodonozorom a pri zajatí Jehojakíma sa začalo sedemdesiat rokov. To pokračovalo až do zničenia Babylona a veliteľ (Kýros), ktorý Babylon zničil a ktorý sa krátko nato stal kráľom, vydal prvý z troch dekrétov. Tretí dekrét začal proroctvo o večeroch a ránach, ktoré sa skončilo príchodom tretieho z troch anjelov. Kristus vždy stotožňuje koniec so začiatkom.

Začiatok sedemdesiatich rokov nastal pri prvom Nabuchodonozorovom útoku proti Jeruzalemu. Koniec sedemdesiatich rokov bol vyznačený zničením Babylonu. Konečné a úplné zničenie Jeruzalema postihlo tretieho z troch kráľov, na ktorých všetkých zaútočil Nabuchodonozor. Zničenie Jeruzalema bolo postupné. Poslední traja králi predstavujú jeden prorocký symbol v tom zmysle, že na všetkých zaútočil Nabuchodonozor. Predstavovali tri dekréty, ktoré všetky tvorili jeden symbol, tak ako traja anjeli na konci dvetisícristo dní.

„V siedmej kapitole Ezdráša sa nachádza nariadenie. Verše 12–26. Vo svojej najúplnejšej podobe bolo vydané Artaxerxom, kráľom Perzie, roku 457 pred Kr. No v Ezdrášovi 6,14 sa o dome Hospodinovom v Jeruzaleme hovorí, že bol postavený „podľa rozkazu [„nariadenia“, okrajová poznámka] Kýra, Dária a Artaxerxa, kráľa Perzie“. Títo traja králi tým, že nariadenie ustanovili, znovu potvrdili a dovŕšili, priviedli ho k dokonalosti, ktorú vyžadovalo proroctvo, aby označilo začiatok 2300 rokov. Keď sa rok 457 pred Kr., čas, keď bolo nariadenie

dokončené, prijal ako dátum rozkazu, ukázalo sa, že sa splnilo každé ustanovenie prorocstva týkajúce sa sedemdesiatich týždňov.“ The Great Controversy, 326.

Sestra Whiteová uvádza, že tri dekréty boli nevyhnutné na dovŕšenie prorocstva. Vymedzuje ich vzájomný vzťah a pritom označuje gramatické charakteristiky hebrejského slova „pravda“. Hovorí, že prvý dekrét vznikol, druhý dekrét znovu potvrdil a tretí dekrét dovŕšil „každé ustanovenie prorocstva o sedemdesiatich týždňoch“. Hebrejské slovo „pravda“ je utvorené spojením prvého, trinásteho a posledného písmena hebrejskej abecedy. Prvý dekrét vznikol, druhý znovu potvrdil a posledný dekrét dovŕšil prorocstvo. Tieto tri dekréty obsahujú podpis Alfy a Omegy a boli naplnené na konci sedemdesiatročného prorocstva o babylonskom zajatí, hoci tretí dekrét prišiel až dlho po skončení sedemdesiatich rokov. Tieto tri dekréty boli postupné, a hoci boli tromi dekrétmi, predsa boli jedným prorockým symbolom.

Prvý anjel prišiel v roku 1798, druhý anjel prišiel na jar roku 1844 a tretí anjel prišiel 22. októbra 1844. Títo traja anjeli sú jedným prorockým symbolom, ktorý predstavuje večné evanjelium zo štrnástej kapitoly Zjavenia.

„Prvé a druhé posolstvo boli dané v rokoch 1843 a 1844 a my sa teraz nachádzame pod vyhlasovaním tretieho; avšak všetky tri posolstvá sa majú stále zvestovať. Je práve tak nevyhnutné teraz ako kedykoľvek predtým, aby boli opakovane predkladané tým, ktorí hľadajú pravdu. Perom i hlasom máme nechať zaznieť toto zvestovanie a ukazovať ich poradie i uplatnenie prorocietv, ktoré nás privádzajú k posolstvu tretieho anjela. Tretie nemôže byť bez prvého a druhého. Tieto posolstvá máme dať svetu v publikáciách, v prednáškach, pričom v línii prorockých dejín máme ukazovať veci, ktoré boli, i veci, ktoré budú.“ Selected Messages, kniha 2, 104, 105.

Poslední traja judskí králi boli jedným symbolom, lebo všetci boli v rozličnej miere podrobení babylonskému kráľovi. Poslední traja judskí králi, tri dekréty a traja anjeli, hoci sú zreteľne traja, sú tiež predstavení ako jeden prorocký symbol.

Poslední tři králové jsou součástí prorockého rámce počátku prorocství o sedmdesáti letech zajetí, a jako takoví se stávají součástí počátku, který znázorňuje konec sedmdesáti let zajetí. Zajetí začalo postupným podrobením tří králů a skončilo zničením království i jeho hlavního města. Konec prorocství označuje zničení národa a hlavního města Babylóna, což vyznačuje příchod tří postupných výnosů. Počátek prorocství o dva tisíce tři sta letech je vyznačen třemi postupnými výnosy a znázorňuje zakončení prorocství o dva tisíce tři sta letech, které se skládá ze tří postupných poselství.

Traja anjeli a ich príslušné tri posolstvá boli predobrazené tromi kráľmi a ich tromi postupnými nariadeniami. Tí traja králi, ktorí vyhlásili svoje príslušné tri nariadenia, boli predobrazení tromi po sebe nasledujúcimi kráľmi, z ktorých každý predniesol svoje posolstvo vzbury proti Nabuchodonozorovi. Tri posolstvá vzbury predobrazili tri nariadenia, ktoré zasa predobrazili tri posolstvá. Jedno začína prorocstvo sedemdesiatich rokov, ktoré sa zasa končí začiatkom prorocstva dvetisícristo rokov, ktoré sa končí pri príchode tretieho anjela v roku 1844. Sedemdesiat rokov, počas ktorých si mala krajina užívať svoju sobotu, nemožno oddeliť od 22. októbra 1844.

Jójakím predstavuje prvý dekrét Kýra a taktiež posolstvo prvého anjela zo štrnástej kapitoly Zjavenia. Okrem toho traja svedkovia posledných troch judských kráľov, troch dekrétov a troch anjelských posolstiev poskytujú presné informácie o symbole Jójakíma, lebo prorocké dejiny troch anjelov boli inšpiráciou veľmi starostlivo vyznačené. Všetky tri posolstvá majú dejinný príchod a následne dejinné zmocnenie.

Prvý anjel prišiel v roku 1798 a 11. augusta 1840 bol zmocnený potvrdením zásady deň za rok.

„V roku 1840 vzbudilo široký záujem ďalšie pozoruhodné naplnenie proroctva. Dva roky predtým Josiah Litch, jeden z popredných kazateľov zvestujúcich druhý advent, uverejnil výklad Zjavenia 9, v ktorom predpovedal pád Osmanskej ríše. Podľa jeho výpočtov mala byť táto moc zvrhnutá... 11. augusta 1840, keď možno očakávať, že osmanská moc v Konštantínopole bude zlomená. A verím, že sa ukáže, že je to tak.“

„V presne určenom čase Turecko prostredníctvom svojich vyslancov prijalo ochranu spojeneckých mocností Európy, a tak sa dostalo pod kontrolu kresťanských národov. Táto udalosť presne naplnila predpoveď. Keď sa to stalo známym, zástupy ľudí boli presvedčené o správnosti zásad prorockého výkladu, ktoré prijali Miller a jeho spolupracovníci, a adventnému hnutiu bol daný podivuhodný impulz. Muži vzdelaní a spoločensky významní sa pripojili k Millerovi tak v kázani, ako aj v uverejňovaní jeho názorov, a od roku 1840 do roku 1844 sa toto dielo rýchlo šírilo.“ The Great Controversy, 334, 335.

Prvý anjel prišiel a ohlasoval začiatok súdu v roku 1798, avšak toto posolstvo bolo založené na oprávnenosti stotožnenia Williama Millera, že jeden deň v biblickom proroctve predstavuje jeden rok. Táto zásada bola potvrdená „11. augusta 1840“ a prvé posolstvo bolo zmocnené mocou. Po nenaplnení predpovede Kristovho návratu v biblickom roku 1843, ktorý presiahol do roku 1844, prišiel druhý anjel zo štrnástej kapitoly Zjavenia. Po nenaplnení predpovede na jar roku 1844 protestantské cirkvi zavrhl Millerovo pravidlo deň za rok a stali sa dcérami Babylonu. Toto posolstvo potom bolo v lete roku 1844 zmocnené mocou, keď sa spojilo s posolstvom Polnočného volania. Po naplnení posolstva Polnočného volania 22. októbra 1844 prišiel tretí anjel so svojim posolstvom.

Pre neposlušnosť laodicejského adventizmu v roku 1863 bol Boží ľud určený zopakovať dejiny putovania starovekého Izraela po púšti. Zmocnenie tretieho posolstva malo čakať až do 11. septembra 2001. Každé z týchto troch posolstiev prichádza v dejinách a následne je zmocnené.

Jehojakím a Kýros predstavujú zmocnenie prvého anjela, nie jeho príchod. Hoci Jehojakím bol prvým z posledných troch judských kráľov a hoci predstavuje posolstvo prvého anjela, prorocké charakteristiky, ktoré on, a tiež Kýros, prejavujú, dokazujú, že obaja sú symbolmi zmocnenia prvého anjela, a nie symbolmi príchodu prvého anjela. Príchodom prvého posolstva v dejinách Jehojakíma bol Manasses, prvý z posledných siedmich judských kráľov.

Sedem kráľov predchádzalo úplnému a konečnému zničeniu Jeruzalema. Týchto sedem kráľov predstavuje postupné dejiny, tak ako to boli dejiny, ktoré predobrazovali v období od roku 1798 do roku 1844. Prvý anjel prišiel v roku 1798 a tretí prišiel 22. októbra 1844. Dejiny rokov 1798 až 1844 sú dejinami prvého a druhého anjela. Dejiny tretieho anjela sa začali v roku 1844. Keď sestra

Whiteová určuje symboliku siedmich hromov v desiatej kapitole Zjavenia, hovorí, že sedem hromov predstavuje dejiny prvého a druhého anjela, ale nie tretieho anjela.

„Osobitné svetlo dané Jánovi, ktoré bolo vyjadrené v siedmich hromoch, bolo vyličením udalostí, ktoré sa mali odohrať pod posolstvami prvého a druhého anjela.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, zväzok 7, 971.

Dejiny siedmich hromov zo zjavenia 10. kapitoly zdôrazňujú dejiny zmocnenia prvého anjela od 11. augusta 1840 až po veľké sklamanie 22. októbra 1844, no predsa zahŕňajú celé dejiny prvého a druhého anjela. Všeobecné uplatnenie siedmich hromov je, že predstavujú obdobie od roku 1798 až do 22. októbra 1844. Dejiny príchodu prvého anjela od roku 1798 až po veľké sklamanie sú dejinami prvého a druhého anjela a prorocky sú znázornené ako sedem hromov. Sedem hromov bolo tiež predobrazené poslednými siedmimi judskými kráľmi. Poslední traja z týchto kráľov neoznačovali iba po sebe nasledujúcich kráľov, ale spolu tvoria jeden symbol, zložený z prvého, prostredného a posledného.

V dejinách troch anjelov bolo prvé posolstvo zmocnené 11. augusta 1840 a Jehojakim i Kýros obaja predobraňovali túto udalosť.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v odhaľovaní týchto najdôležitejších právd.

„Prísna bezúhonnosť by mala byť cenená každým študentom. Každá myseľ nech sa s úctivou pozornosťou obracia k zjavenému slovu Božiemu. Svetlo a milosť budú dané tým, ktorí takto poslúchajú Boha. Uvidia podivuhodné veci z jeho zákona. Veľké pravdy, ktoré od dňa Letnic zostávali nepovšimnuté a nevidené, majú zažiarit z Božieho slova vo svojej pôvodnej čistote. Tým, ktorí Boha opravdivo milujú, Duch Svätý zjaví pravdy, ktoré sa z mysle vytratili, a zjaví aj pravdy celkom nové. Tí, ktorí jedia telo a pijú krv Syna Božieho, budú z kníh Daniel a Zjavenie prinášať pravdu vnuknutú Duchom Svätým. Uvedú do pohybu sily, ktoré nebude možné potlačiť. Pery detí budú otvorené, aby hlásali tajomstvá, ktoré boli skryté mysliam ľudí. Pán si vyvolil bláznovstvá sveta, aby zahanbil múdrych, a slabé veci sveta, aby zahanbil mocných.“

„Biblia by sa nemala prinášať do našich škôl len preto, aby bola vklinená medzi neveru. Biblia sa musí stať základom a obsahom vzdelávania. Je pravda, že o slove živého Boha vieme oveľa viac, než sme vedeli v minulosti, no ešte stále sa máme mnoho čo učiť. Má sa používať ako slovo živého Boha a má byť pokladaná za prvú, poslednú a najlepšiu vo všetkom. Potom sa ukáže pravý duchovný rast. Študenti si vytvoria zdravý náboženský charakter, pretože jedia telo a pijú krv Syna Božieho. Ak však zdravie duše nie je strážené a pestované, upadá. Zostaňte v prúde svetla. Študujte Bibliu. Tí, ktorí verne slúžia Bohu, budú požehnaní. Ten, ktorý nedovolí, aby akékoľvek verné dielo zostalo bez odmeny, ovenčí každý čin vernosti a bezúhonnosti osobitnými prejavmi svojej lásky a schválenia.“ Review and Herald, 17. augusta 1897.